

[Glistrup]

alistpuritanere at være et vildt luksusforbrug, lige så vel skaber arbejdspladser, som hvis man giver lån direkte til det pågældende skibsværft og endda flytter kursrisikoen fra skibsværftet.

Det må være i dansk interesse, at hele udenrigshandelen liberaliseres, også på pengemarkedet. At der under helt andre konjunkturer i 1930'erne og 1940'erne blev opbygget en udlandslånsadministration i Nationalbanken, og at man nu gerne ønsker at sikre, at de pågældende fortsat kan beskæftige sig med dette felt, bør da ikke have lov til at spolere og forvride denne vigtige side af arbejdet frem mod at afskaffe arbejdsløsheden og mindske statens fortsatte udenlandske gældsætning.

I svaret bedes meddelt en oversigt over, hvor langt man pr. dato er kommet med henblik på at nå det forjættede mål, hvor enhver dansker kan låne et hvilket som helst beløb hvor som helst i verden, blot han kan enes med sin långiver om lånevilkårene.

Besvarelse (18/8 78):

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Adgangen til optagelse af lån i udlandet afstemmes dels med de internationale aftaler, Danmark har indgået i OECD og i kraft af medlemskabet af EF, dels efter de indenlandske forhold omkring penge- og kreditpolitikken.

Det kan i relation til spørgsmålet om Danmarks internationale forpligtelser vedrørende kapitalimport oplyses, at disse aftaler er opfyldt fuldt ud, og at der således ikke opretholdes restriktioner, der er i strid med de indgåede aftaler.

De begrænsninger, der er lagt på kapitalimporten, er indført og opretholdt for at sikre, at den indenlandske penge- og kreditpolitik ikke gennemhulles ved udenlandske lånoptagelser.

Adgangen til at optage lån i udlandet er afgrænset således:

I tilknytning til eksport og import af varer og tjenesteydelser kan der til finansiering heraf uden tilladelse fra Nationalbanken optages lån i udlandet med en løbetid på indtil 5 år, når dette er sædvanligt for det pågældende forretningsområde.

Til finansiering af erhvervmæssige anlægsinvesteringer her i landet eller til refi-

nansiering af direkte investeringer i udlandet m. v. kan der uden tilladelse fra Danmarks Nationalbank optages finanslån i udlandet inden for en grænse på 20 mill. kr. om året pr. virksomhed med en løbetid på mindst 5 år. Derimod har erhvervslivet ikke adgang til at optage finanslån i udlandet til driftsfinansiering. Regeringen har ikke fundet grundlag for at give en enkelt erhvervssektor eller dele heraf, som f. eks. den mindre skibsfart, adgang til at optage driftslån i udlandet, uden at andre erhverv får en tilsvarende adgang, og dette vil på grund af de pengepolitiske konsekvenser heraf ikke være muligt.

Herudover er der – bortset fra visse personlige lån som f. eks. familielån – ikke adgang til at optage lån i udlandet uden tilladelse fra Nationalbanken.

Til *ministeren for offentlige arbejder (10/8 78)* af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren oplyse, om Danmark i luftfartsforhandlingerne med England søger at behandle nogle danske flyveselskaber såsom Sterling Airways, Conair, Maersk Air m. fl. dårligere end et andet selskab, SAS, og hvordan begrundes ministeren den holdning?«

(Spm. nr. 1115):

Begrundelse.

I årene umiddelbart efter 1945 opfattede man trafikflyvning som noget så eksklusivt, at der kun var plads til et enkelt nationalt selskab, sådan som for eksempel jernbaneudviklingen havde vist at der på længere strækninger alene var behov for DSB.

Til trods for at staten derfor i alle ender og kanter forkælede dette ene selskab – SAS/DDL – eller måske netop på grund af, at man derved ødelagde dets sunde forretningsmæssige konkurrenceevne – opstod der en lille snes år senere en række private luftfartsselskaber, der ved deres effektivitet og prisbillighed på trods af alle de mange statslige diskriminationer, de var ude for, har vist, at de er væsentligt mere samfundsnyttige end SAS/DDL.

Det må derfor ganske åbenbart være i det danske samfunds velforståede interesse, at staten nu holder op med at lytte til SAS/